

Soovitavad tegevused jaanuaris *(Antu Rohkla. Kalender mesinikule 2020.)*

Jaanuaris saab mesilasperel täis ümmarguselt pool pikast talveperioodist. Kui detsembris oli pere söödatarve aasta kõige väiksem, siis jaanuaris see mõnevõrra suureneb ja ulatub keskmiselt 1,1-1,3 kiloni. On ka erandeid, näiteks 2016.aasta jaanuaris oli kontrollpere söödakulu peaaegu poole suurem: 2,3 kg (A.R.) Pere söödakulu sõltub välistemperatuurist ja selle kõikumistest. Kui pere on pandud talvituma piisava ja kvaliteetse söödavaruga, ei ole mesinikul muretsemiseks põhjust, sest talveperioodi algusest (oktoobrist) on mesilaspere ära tarvitanud (10 aasta keskmisena) 4,7-5,2 kg sööta. Jaanuarikuuks on mesilaste talikobar nihkunud ülespoole ja liigub nüüd pesaruumi tagumise seina suunas. Perede kuulatlemisel tuleb olla eriti tähelepanelik, sest kui mesilased on rahutud, võib see olla tingitud sööda kristalliseerumisest või veepuudusest, mis omakorda võib tuleneda talvesööda liiga väikesest veesisaldusest. Eriti võib seda ette tulla, kui pere talvitub naturaalsel meel ja selle veesisaldus oli 15-16%. Perede rahutus võib olla tingitud ka suve lõpupoole sööda hulka sattunud lehemeest.

Perede kuulatlemisel tuleb ettevaatlikult vastava roobiga puhastada lennuava ja üle vaadata langetise koostis. Meekristallid langetises näitavad, et sööt on kristalliseerunud, jämenenud tagakehaga surnud mesilased viitavad mittekvaliteetsele söödale /lehemesi).

Sööda kristalliseerumise korral aitab selle tagajärgi leevendada pesa peale pandud sooja veega niisutatud paksem kanga- või poroloonitükk. Kui pere mõne päeva jooksul ei rahune, tuleb perele anda hädasööta (kandit).

NB! Talviseks hädasöödaks ei kõlba valgulisandiga kandi. Jäägu see kevadeks. Kui langetises on puruks näritud mesilasi, võib mesilaste rahutuse põhjuseks olla tarru tunginud karihiir.

Jaanuarikuus tuleb lõpetada raamide traatimine ja vabade tarude või tarukorpuste korrastamine. Kui mesinik ei valmista ise kandit, siis on õige aeg osta seda mesinduskauplusest.

Jaanuaris tuleb valmistada ka vaha vahetamiseks kärjepõhja vastu. Kui aga mesinik valmistab kärjepõhja ise, on aeg hakata sellega tegelema, sest valmis kärjepõhi peab enne kasutuselevõttu mõnda aega seisma ehk laagerduma. Värske, äsjapressitud (valatud) kärjepõhi võib hakata pesas sooju mõjul venima, millega kaasnevad ebaühtlased lainetavad pesakärjed.

Vaha vastu vahetatud kärjepõhjad tuleb laduda tasasele alusele selliselt, et iga 10 või 12 kärjelehe vahele pannakse sile vineerplaat. Virnad ei tohiks olla kõrgemad kui 40-50 cm. Virnades muutub kärjepõhi tugevamaks ega hakka pesas enam venima. Õigeaegse vahavahetusega tagame ka kärjetööstusele ühtlasema töörežiimi ning väldime võimalikku kärjepõhja puudust perede arengu tipp-perioodil.